लक्ष्मणाचक्ष्व यद्याख्यत्सा किञ्चित्कोपकारणं।
दोषे प्रतिसमाधानमज्ञाते क्रियतां कथं ॥ २० ॥

ज॰म॰ लक्ष्मणेत्यादि। हे लक्ष्मण यदि सा किञ्चित्कोपकारणमाख्य दुक्तवती इदन्तेनाप्रियमाचरितं पूर्व्ववदङ् तदाचक्ष्व कथय अज्ञाते दोषे प्रतिसमाधानं कथं क्रियतां नैवेति भावकर्म्मणि लोट् रिङित्यादिना रिङ् ॥ २० ॥

भ॰ लक्ष्मेत्यादि। हे लक्ष्मण यदि सा सीता किञ्चित्कोपकारणं आख्यत् कथितवती तदा त्वं आचक्ष्व कथय चक्षिङः प्रार्थनायां गीख अदादित्वात् शपोलुक् स्यादेःसोलोपइति ककारलोपः षढोःकःसे क्विलादिति षः ख्याप्रकथने चक्षिङः ख्याञ् वा वक्त्य स्येति ङः उस्येचीत्यालोपः अज्ञाते दोषे प्रतिसमाधानं तदपमार्ज्जनार्थं कर्म्म कथं मया क्रियतां कर्त्तव्यं रतनोर्यगिणाविति यकि कृते घोंऽज्य्यरइति सामान्यविधिं बाधित्वा ऋद्रिःशयग्ढी पइति विशेषविधिः रित्वेऽपि पूर्व्वबाधितत्वात् विकृतत्वाद्वा न तेन दीर्घः किम्वा यङ्ङ्क्येचर्द्रीरित्यत्र दीर्घकरणेन ऋद्रिःशयग्ढी पइत्यनेन कृतरेर्दीर्घोनस्यादिति ज्ञापितं यङ्ङ्क्ये घोंऽज्य्य रइत्यनेन चौ अस्वावीर्घावित्यनेन चेष्टसिद्धेः ॥ २० ॥

इह सा व्यलिपद्गन्धैः स्नान्तीहाभ्यषिचज्जलैः। इहा हं द्रष्टुमाक्रं तां स्मरन्नेवं मुमोह सः ॥ २१ ॥